

voplatným, ano bylo proti němu podáno odvolání, pokud o včasnosti odvolání právoplatně nebylo rozhodnuto. Důsledkem toho rozsudek ten v době, kdy podán návrh na povolení exekuce vyklizením (4. června 1932), ještě nepozbyl platnosti ve smyslu ustanovení třetího odstavce § 575 c. ř. s.

Čís. 12720.

Nárok hajného proti zaměstnavateli na náhradu nákladů vynaložených jím jednak na stromoví a na vinné štěpy u hájovny, jednak na mzdu na deputátních pozemcích, promlčuje se ve třech letech.

(Rozh. ze dne 23. června 1933, Rv II 912/31.)

Žalobce byl do března 1926 hajným na panství žalovaného. Žalobou, zadanou na soudě dne 8. ledna 1930, domáhal se žalobce na žalovaném náhrady nákladů vynaložených žalobcem jako hajným žalovaného jednak na stromoví a na vinné štěpy u hájovny, jednak na úrodu na deputátních pozemcích, kterou žalobce následkem rozvázání svého služebního poměru v březnu 1926 nemohl skliditi. Žalovaný bránil se mimo jiné proti uvedené, teprve dne 8. ledna 1930, to jest po více než třech letech po rozvázání služebního poměru zažalované náhradě promlčením podle § 1486 obč. zák. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Odvolací soud neuznal na namítané promlčení, leč, jak žalovanému jest přisvědčiti, neprávem. Jak zmíněno, zasázel žalobce stromoví a štěpy u hájenky, to jest na deputátním pozemku a rovněž náklady na úrodu učinil na pozemcích deputátních. Užívání deputátních pozemků bylo vedle platu v penězích součástí žalobcova služného. Podle § 1486 čís. 5 obč. zák. promlčují se pohledávky zaměstnanců, co se týče jejich platů a náhrady výloh ze služební smlouvy v kratší, tříleté době. Náklady přisouzené nižšími soudy žalobci jsou náklady či výlohami, jež žalobce učinil jako hajný a byly to náklady učiněné z příčiny a ve spojení se zaměstnáním žalobcovým u žalovaného. Ony náklady a výlohy, věc to v postavení, jako bylo žalobcovo, obvyklou, jest podle smyslu zákona počítati k výlohám ze služební smlouvy a opačný názor odvolacího soudu nelze sdíleti. Nesrovnávalo by se s potřebami dnešního hospodářského života, by pohledávky toho druhu, jako je pohledávka žalobcova, byly vyňaty z ustanovení § 1486 obč. zák. o kratším, tříletém promlčení. Na označení pohledávky žalobcem jako pohledávky z obohacení nezáleží, neboť označení nerozhoduje, nýbrž její skutečná povaha a podstata.